

متن پرسش

با سلام و احترام و با آرزوی قبولی طاعات و عبادات شما در این ایام نورانی: بنده مسئله‌ای شخصی اما معنوی را با شما در میان می‌گذارم، به امید دریافت راهنمایی از محضر حضرت‌عالی که هم با مسائل سلوکی آشنایی عمیق دارید، و هم نگاهی دقیق به تراز انسان مؤمن در جامعه معاصر دارید. مدتی‌ست با دغدغه‌ی حفظ ظاهر مؤمنانه (به‌ویژه در مورد نگهداشتن ریش به اندازه یک قبضه) مواجه‌ام. از نظر فقهی و با نیت دینی، همیشه سعی بر رعایت این اندازه داشته‌ام. اما اخیراً به‌علت تغییر محل کار و احتمال سوءبرداشت یا حساسیت برخی همکاران، در فکر کوتاه‌کردن موقت آن بوده‌ام. در همین ایام، خوابی دیدم که برایم معنادار بود: در خواب، صدایی واضح فقط یک کلمه گفت: «یک قبضه» این صدا با حالتی همراه بود که گویی ناظر بر همین دغدغه‌ام بود؛ و از آن زمان، این پرسش ذهنم را درگیر کرده که آیا این خواب، هشدار برای وفاداری به نماد ایمان است؟ یا فقط اشاره‌ای به تعادل، بدون تحمیل؟ اکنون با تردید میان عقل، نیت، شرایط بیرونی و الهام درونی مواجه‌ام. از شما خواهشمندم اگر ممکن است راهنمایی بفرمایید که چگونه باید چنین پیامی را فهم کرد؟ و آیا کوتاه‌کردن موقت، با نیت روشن و بازگشت به حالت اصلی، با سلوک توحیدی در تعارض است یا خیر؟ با سپاس فراوان

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: جریان محدودبودن ریش به یک قبضه، مربوط به مقابله با جریان یهود است با آن ریش‌های بلند. و از این جهت خواسته‌اند ما تشبیهی با آن‌ها نداشته باشیم، امری که در این زمان چندان مسئله نیست. در این مورد نباید به آن خواب اعتماد کرد. مهم، عرف امروزین مؤمنین است که ممکن است افراد با ریش‌های بلند، حالت انگشت‌نما پیدا کنند که امر مطلوبی نیست. عرف مومنین ملاک است. موفق باشید